

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Udrag fra Valdemar Seier

Citation: Ingemann, B. S.: "Valdemar Seier", i Ingemann, B. S.: *Valdemar Seier*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 46. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann02-shoot-idm140036558611744.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Valdemar Seier

Forfærdet, troede Carl i den truende Olding at see hiin besynderlige Bjergmand, Saxo havde talt om til Erkebispem og Broder Gunner hiin Aften, da Drengen sad paa Bønskammelen under Bordet i Saxos Celle; hvad han dengang kun flygtig havde bemærket var nylig traadt langt klarere og anskueligere frem for hans Sjæl, da han bag Alkoyetæppet havde hørt hiint hemmelige Skriftemaal. Han havde slaaet Øinene til Jorden af Gru for den Gamles stirrende Blik. Den hæse lallende Stemme klang endnu i hans Øren; men da han atter hævede sine Øine for at see, om den Gamle stod der endnu, saae han * 47 ham gaae ud af Kirkedøren med sin Krykkestav. Carl tog nu Mod til sig og gik selv ud af Kirken for at indhente ham, men han kunde i den stærke Taage ingensteds øine ham, og han syntes lettere om Hiertet ved ikke at see ham mere. Det var ham nu ogsaa som den Gamles Ord havde lettet en Steen fra hans Hjerte, og at han nu frit kunde vandre ud i Verden og glemme det Hemmelighedsfulde, som saa forstyrrende havde grebet ind i hans sorgløse Barndomsliv.